

22 DECEMBER 2017

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN DE VOORZITTER 1

MAJD KHALIFEH 2

WIST JE DAT? 4

OP DE KOFFIE MET NIELS POISSONNIER 5

NIEUW OP DBK 7

GROOTOUDERS KRIJGEN LES VAN KLEINKINDEREN 8

NIEUWE OVERSTE: FREDDY STAELENS 9

FACEBOOK-SPROKKELS 13

UITNODIGING 14

TEN SLOTTE FACEBOOK WEBSITE 17

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Met Kerstmis

We brachten voor de tweede keer met ons oudste kleinkind een bezoekje aan de jaarlijkse tentoonstelling van honderden kerststallen in Groenhove te Torhout. Echt een aanrader met kleine kinderen. Een reden om eens stil te staan bij de achterliggende inhoud van het kerstverhaal: Carlos Desoete verwoordt het zo:

Misschien de tijd om de lichten wat te dimmen zodat we beter zien wat in de schaduw is gebeven en wie de eindmeet niet halen. Het wonder van de menswording gebeurt niet in een zee van licht, niet in straten vol glitter, niet in de verblindende veelheid en ver van wie uit is op macht.

Maar naamloos, geborgen, misschien in het holst van de nacht. Op plaatsen, ontelbaar, waar leven wordt doorgegeven, waar het brood van vertrouwen vanzelfsprekend met ieder wordt gedeeld, waar niemand te min is, geen levende ziel onbelangrijk.

Waar je als vreemde een thuis vindt, waar eenzaamheid wordt geheeld en pijn niet vergeten, angst niet meer hoeft. Waar men grootmoedig een stap zet, en nog één en nog één, naar verzoening en eindelijk vrede.

Het kind van de hoop wordt steeds weer geboren uit mensen.

Human Flow, indrukwekkende documentaire

Het kerstverhaal vindt spijtig genoeg nog alle dagen plaats. 65 miljoen vluchtelingen zoeken wereldwijd een beter leven. De Chinese Chinese kunstenaar Ai Weiwei maakte er een indringende

documentaire over, gefilmd met 25 camerateams in 23 landen: Human Flow. Volgens het Nederlands filmfestival (IDFA) voor documentaires 'de' blikvanger van 2017:

Weiwei dwingt je – letterlijk – deze mensen diep en lang in de ogen te kijken en gaat voorbij de anonieme krantenkoppen waar we zo langzamerhand immuun voor zijn geworden. Krachtige, esthetisch gedraaide shots die rechtstreeks uit een natuurfilm lijken te komen.. dit zijn geen nummers of statistieken – dit zijn mensen...

... Het levert soms surrealistische taferelen op; tentenkampen tussen de rails waar Griekse treinen toeterend doorheen rijden; vanaf grote hoogte gefilmde, perfect symmetrische rijen tenten waartussen stipjes als mieren ... De Chinese kunstenaar maakt niet alleen de amper te bevatten omvang van het probleem en de eindeloze stromen mensen duidelijk, maar ook de individuele tragiek van de vluchtelingen.

Kerstverhalen lopen soms goed af.

Op 31 januari organiseert onze ouderraad in samenwerking met de oud-leerlingenbond en nog andere organisaties in het OC van Marke een voordracht met Majd Khalifeh, Palestijns vluchteling, na 13jaar Belg geworden en ondertussen VRT-journalist: een aanrader (zie verder in deze Schakel).

Zalig e

Eindejaarsfeesten!

Gelukkig nieuwjaar!

Zalig Kerstmis en alle goeds voor 2018!
Luk Van Beneden

MAJD KHALIFEH

Hier komt de nieuwe Belg en VRT-journalist Majd Khalifeh

MAJD KHALIFEH

VRT-journalist

woensdag 31 januari

20.00 uur

ONTMOETINGSCENTRUM
Hellestraat 6 - MARKE

INKOM:

- 5€ MET GRATIS CONSUMPTIE
- GRATIS VOOR WIE JONGER IS DAN 26
- KAARTEN TE VERKRIJGEN IN OC MARKE OF AAN DE INKOM
- RESERVATIES: OUDERRAAD@DONBOSCOKORTRIJK.BE OF OC MARKE - TEL: 056 24 08 20 - OC.MARKE@KORTRIJK.BE

HERBOREN

HIER KOMT EEN NIEUWE BELG

Het verhaal van 'succesvluchteling' Majd Khalifeh.
Is hij het bewijs dat het wel kan?
Of is het toch niet zo eenvoudig?

ORG. OUDERRAAD DON BOSCO EN
OUD-LEERLINGENBOND DON BOSCO

Majd Khalifeh kwam dertien jaar geleden in ons land aan als Palestijns vluchteling. Hij kende geen woord Nederlands of Frans. Hij was vastbesloten om zich ten volle te integreren in onze maatschappij. Dit liep niet zomaar van een leien dakje. Op 31 januari komt hij vertellen hoe hij er tien jaar over deed om uiteindelijk Belg te kunnen worden en hoe hij masterstudies kon doorlopen. Nu werkt hij voor de verschillende nieuwsdiensten van de VRT.

In een interview met de Morgen van 23 sept 2017 zegt Majd: *"Toen ik hier aankwam, was ik niet meer de Majd die vrienden had en een goede student was en een heleboel karakter-eigenschappen bezat. Nee, ik was een vreemdeling. Dat was mijn identiteit. Ook op papier. In het gemeentehuis moest ik naar het loket 'vreemdelingenzaken', terwijl de andere mensen bij het loket 'bevolking' mochten aanschuiven. Daar wilde ik van af."*

De Chiro was mee doorslaggevend om Nederlands te leren.

Majd Khalifeh verbleef als vluchteling bijna drie jaar in het asielen- trum van Broechem, op 7 km van Lier. In tegenstelling tot vele van zijn mede-vluchtelingen trok hij zoveel mogelijk naar 'buiten'. Dit was praktisch niet evident. Hij bood zich aan bij de plaatselijke Chiro, die hem hartelijk opving en hem op die manier een taalbad Nederlands en een leerzame integratiecursus bood.

Het belang om een eigen identiteit te behouden.

Je kan zeggen dat Majd Khalifeh zich na 13 jaar België als een vis in het water in onze maatschappij beweegt. Hij is heel dankbaar voor de kansen die onze maatschappij hem geboden heeft. Toch zegt hij van zichzelf dat hij bewust ook Palestijn en moslim gebleven is.

In het Nieuwsblad van 23 sept 2017 zegt Majd het volgende : *"In België ga ik niet naar de moskee. Nochtans ben ik gelovig. ..."*
... *"De moskeeën hier zijn niet zoals in de Arabische wereld. Daar zijn het plaatsen van ontmoeting, -sociale centra bijna waar mensen discussiëren over de buurt. Hier heb ik altijd een oncomfortabel -gevoel. ... het is voor moslims niet makkelijk om daar van los te komen. Moslims willen, uiteraard, hun kinderen nog Arabisch laten leren. Dat kan meestal enkel in een moskee..."*

In het spoor van Rudi Vranckx

De doorleefde kennis van de Arabische wereld bood Majd Khalifeh de mogelijkheid specialist terzake te worden bij de VRT in het spoor van Rudi Vranckx, bij wie hij begon als vertaler.

MAJD KHALIFEH

HUMO van 9 aug 2016 : ***Je bent bij de VRT binnengerold nadat je voor Rudi Vranckx' reportagereeks 'De vloek van Osama' vertalingen had gedaan.***

Khalifeh «Daarvoor had ik al wat vertaalwerk gedaan voor 'Man bijt hond' van Woestijnvis. Maar toen ik begon te zien dat er bij de VRT en andere media veel fouten werden gemaakt bij vertalingen uit het Arabisch, dacht ik: 'Hier kan ik wel iets betekenen.'»

Majd Khalifeh, een geboren en 'Herboren' verteller

Op de boekenbeurs 2017 in Antwerpen stelde Majd Khalifeh zijn boek "Herboren" voor.

Het boek leest als een trein. Met een veelheid aan anecdotes schetst hij de moeilijkheden, waarmee vluchtelingen geconfronteerd worden als ze in België belanden.

Majd over zijn boek in De Morgen van 23-09-17 : *"De vluchteling en de Vlaming. Voor hen is dit boek bedoeld. "Toen de vluchtelingenstroom op gang kwam in 2015, kon ik voor de VRT verschillende mensen op de vlucht interviewen. Omdat ik Arabisch spreek, vroegen de mensen mij achteraf vaak raad en tips. ... "Maar ik heb niet altijd de mogelijkheid of de tijd om dat individueel uit te leggen aan mensen. Daarom moest er een boek komen,"Maar ook de Vlaming zou zijn boek moeten lezen, vindt hij. "Om de visie van de migrant toch een klein beetje te begripen".*

Wie is Majd Khalifeh

Majd Khalifeh (*1983) is verslaggever en onderzoeksjournalist bij de VRT voor verschillende nieuwsprogramma's. Als specialist Midden-Oosten en Noord-Afrika komen zijn interviews dikwijls in het Tv-nieuws. **Majd Khalifeh** is slechts sinds 2013 Belg. Daarvoor had hij geen nationaliteit en verbleef hij als Palestijnse jongere in Syrië. Hij besluit te vluchten om een uitzichtloos bestaan te ontwijken. Zo belandt hij in 2003 en met enig lef en een vals paspoort als twintigjarige vluchteling in ons land in het asielcentrum van Broechem bij Lier. Hij is vast besloten om zich hier te integreren. Dat is moeilijker dan verwacht in een maatschappij waar je niets kent en zonder geld. In het asielcentrum leeft hij bijna drie jaar in overlevingsmodus met de angst terug gestuurd te worden. Ondertussen schoolt hij zich bij : Nederlands en examen voor de Middenjury. In 2006 krijgt hij uiteindelijk de erkenning als statenloze vluchteling en een verblijfskaart. Hij behaalt daarna een master in Leuven en werkt nu voor de VRT. Dit jaar verscheen zijn boek : "Herboren".

WIST JE DAT?

... de spellenavond van ouderraad en oud-leerlingenavond super gezellig was? In je agenda voor volgend jaar: 16 november 2018!

... de wetenschappers van het vierde jaar op 25 september allerlei onderzoeken en experimenten uitvoerden aan de Gavers?

... een ploeg STEMMERS deelnam aan de First Lego League en hun robots een bijna foutloos parcours aflegden?

...de West-Vlaamse rapper Brihang een workshop bracht in elke klas van de vierdes in het kader van de 'oe is 't-campagne'?

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

NIELS POISSONNIER

Geregeld zit hij aan tafel met sterren als Romelu Lukaku, Youri Thielemans of Thomas Meunier, maar deze keer koos hij voor een gesprek in de vergaderruimte van onze school. Ex-DBK'er Niels Poissonnier, 30 ondertussen, is sportjournalist bij Het Laatste Nieuws en volgt naast de Rode Duivels ook vooral AA Gent. Een voorbeeld van iemand die zijn grote droom nastreefde en daarin ook met succes slaagde.

In welke periode liep je hier school?

Ik ben begonnen aan de overkant in Kinderland in het 5de leerjaar. Ik woonde in Hof Ter Walle en versleet mijn jongensbroek in de Damiaanschool, maar daar kon je maar tot het 4de leerjaar les volgen. Dus trok ik naar Kinderland met de idee om twee jaar later de overstap te maken naar DBK. In het begin was dat best hard omdat ik weinig kinderen kende in Kinderland, maar toen ik hier in het middelbaar aankwam, kende ik dan weer wel al veel leerlingen. Ik ben hier begonnen in 1998, heel lang geleden (grijnst).

Wat heb je hier gevolgd?

Ik ben in de moderne begonnen en koos daarna voor economie-wiskunde. Achteraf heb ik me vaak beklagd dat ik niet meer voor talen had gekozen, omdat ik toen al wist dat ik sportjournalist zou worden. Economie en wiskunde lagen me wel, talen toen iets minder. Toen ik hier aankwam in het eerste jaar mocht ik veel vrijheid ervaren. Als eerstejaars was ik erg onder de indruk van de sponsortocht, dat was echt plezant. Ik herinner me van mijn start hier ook dat we muziek volgden in een containerklas.

Was je een goeie student?

Ik was niet de beste leerling, maar het lukte allemaal wel zonder veel moeite te doen. Ik lette goed op in de les en daarnaast moest ik niet zo veel meer doen. In het hoger ben ik daardoor geregeld met mijn gezicht tegen de muur gelopen. Hier in DBK was ik vaak bezig met dingen buiten de les, ik denk aan Schalkse Ruiters in het laatste jaar.

Jullie organiseerden ook ooit de 24 uur van Don Bosco!

In plaats van de sponsortocht hebben we toen in het laatste jaar met onze klas 24 uur les gevolgd. Zo hadden we 's nachts LO om wakker te blijven, terwijl Renaat De Deygere een aangepaste geschiedenisles gaf. We stopten om 8 uur 's morgens en een uur later had ik al een afspraak in Brussel om op de redactie mee te lopen met een journalist van Terzake. Ik wist toen immers al wat ik wou. Ik was wel stikkapot en ben 's middags stevig koffie beginnen te drinken om niet in slaap te vallen.

Je voorliefde voor taal en journalistiek, is die hier ontstaan?

Misschien wel. Ik richtte toen bij voorbeeld een niet-officiële website op, het waren de pioniersjaren van het internet. Ik plaatste de eerste digitale foto's en iedereen stuurde zijn teksten door, dat leefde wel. Het was een soort community. Ik voetbalde toen nog en maakte ook al verslagjes. Ik wist snel dat ik de journalistiek in wou en meer bepaald de wereld van de kranten. In die tijd heb ik trouwens een interview kunnen doen met Yves Vanderhaeghe voor het schoolblad. Na mijn tijd in DBK trok ik naar de Arteveldehogeschool waar ik journalistiek ging studeren. Ik kreeg er allerlei vakken die me niet boeiden, maar vanaf het tweede jaar was het helemaal mijn ding.

Zijn er leerkrachten die je geïnspireerd hebben in je DBK-tijd?

Renaat De Deygere heeft me altijd op een leuke manier getriggerd, geschiedenis boeide me wel maar de passie waarmee hij les gaf was toch doorslaggevend. Roland Foulon ga ik ook niet gauw vergeten. Hij had een erg leuke vorm van humor. Chemie van Wilfried Vynckier was ook onvergetelijk. Ik heb vaak op die man gevloekt omdat hij zo streng was, maar achteraf plukte ik er wel de vruchten van. Ook Martine Van Geyte van economie is me bijgebleven, naast Linda Verbeke. Die laatste gaf heel enthousiast en aanstekelijk les, daardoor waren we allemaal gemotiveerd om voor haar vak te studeren. Iemand als Greet Bekaert had dat ook. Ik noem hier ook graag An Vandersteene die ik een warme persoonlijkheid vond.

Is voetbal altijd zo belangrijk geweest in je leven?

Mijn leven staat in het teken van voetbal van jongsaf aan. Ik organiseerde in de sporthal een voetbalcompetitie in tornooivorm. Toen de finale werd gespeeld, lieten we de hymne van de Champions League horen (lacht). We hadden turn-t-shirts met het logo van DBK en op een dag zijn we naar de fanshop van Anderlecht gegaan om op de achterzijde onze rugnummers en onze namen er te laten opdrukken. Mooie tijden! Ik kan me geen speeltijd herinneren dat ik niet voetbalde. We hadden toen nog geen gsm en er werd nog volle bak gespeeld. We waren aangewezen op elkaar. In de derde graad organiseerde ik zelfs in het grootste geheim een voetbalpronostiek en zelfs een aantal leerkrachten deden mee. De ingezamelde pot werd onder de winnaar verdeeld.

Wat doe je nu allemaal bij Het Laatste Nieuws?

Ik liep er mijn stage in 2008, maar vond niet snel werk. Een jaar later zochten ze iemand om AA Gent te volgen en ik combineerde dat met een job als magazijnier. In 2010 nam ik er ook Club Brugge bij als zogenaamde tweede man. In 2012 werd ik dan eerste man in Gent in opvolging van Hilde Van Malderen. Sinds midden 2016 zijn daar ook de Rode Duivels bijgekomen. Ik volg alle interlands en doe ook de interviews met de Duivels in het buitenland.

De job van je dromen?

Echt wel. Ik kom op plaatsen in de wereld waar ik anders nooit zou komen. Zo was ik in Azerbeidzjan en Wit-Rusland dankzij mijn job, da's dus wel fijn. Maar aan de andere kant was ik ooit in Napels voor een interview met Goran Pandev naar aanleiding van de match België-Macedonië. Ik kwam 's avonds laat toe in mijn hotel, de dag nadien had ik interview om 12u. en ik vloog terug om 17u. in de namiddag. Echt veel van de stad Napels heb ik niet gezien, enkel mijn hotel, een zaaltje op het trainingscomplex en de luchthaven. Doorheen de jaren

neemt de bewondering wel af. Als je voor de 3de keer 4 uur moet zitten wachten is dat niet fijn. Er zijn ook spelers die afstandelijk of respectloos reageren. Geloof me, er zitten veel verwende kinderen tussen de heren voetballers (lacht).

Hoe groot is de concurrentie in de sportjournalistiek?

Alsmaar harder! Primeurs zijn nog altijd superbelangrijk en het internet is altijd en overal. Als ik iets verneem om 10 uur 's ochtends is het onmogelijk om het stil te houden tot de krant van de dag nadien. Nieuws is nu vooral online, de krant dient meer voor de langere verhalen en analysestukken. Er is een felle strijd tussen Het Laatste Nieuws en Het Nieuwsblad. Je hebt het nieuws of je hebt het niet. Sedert een aantal maanden ben ik geregeld ook te zien in de voetbaltalkshow 'VISTA!'. Tegenwoordig ben je niet alleen krantenjournalist. Je moet erg veelzijdig zijn. Wie voor de krant werkt, zal ook online stukken moeten maken en indien nodig een bijhorende foto nemen. Het medialandschap is veel veranderd, maar het blijft superboeiend.

STEVEN VERHAMME

NIEUW OP DON BOSCO KORTRIJK

Met vijftien waren ze 'nieuw op Don Bosco Kortrijk'. Traditioneel kregen ze een drietal vraagjes voorgeschied. Stel jezelf voor in 3 kernwoorden. Waarom koos je voor het onderwijs? Wat is jou het meest opgevallen de voorbije maanden? De antwoorden varieerden nogal in lengte, maar waren steeds boeiend. Maak kennis met 'de nieuwe lichting'. We beperken ons hier tot oud-leerling Sofie Vervaeke (uitgangsjaar 1999)

"Ik koos ook voor het onderwijs om jongeren voor te bereiden op de samenleving."

SOFIE VERVAEKE

1

Betrouwbaar - Hulpvaardig - Flexibel: Ik ben mama van 3 kindjes en woon in Marke. Ik ben oud-leerlinge van het Don Boscollege. Al vanaf het moment dat ik afgestudeerd ben werk ik in Oostende. Daar heb ik lesgegeven aan leerlingen van het Aso, Tso, Bso, en deeltijds. Ik heb dus al samengewerkt met heel wat verschillende leerlingen en collega's.

2

Ik sta graag voor de klas, werk graag samen met collega's. Het verbreedt ook je mensenkennis en je vakkennis. Ik koos ook voor het onderwijs om jongeren voor te bereiden op de samenleving. Ik probeer hen zoveel mogelijk te begeleiden tot een persoon die toch iets meer weet van de wereld.

3

Wat mij het meest is opgevallen de voorbije maanden is dat er een heel leuke sfeer is tussen de collega's. Dat Don Bosco College Kortrijk een goed geoliede machine is waar er soms weleens iets minder vlot kan lopen, maar waar er snel oplossingen gevonden worden en waar iedereen je graag hulp biedt. Het is een leuke bende!

GROOTOUDERS KRIJGEN LES VAN KLEINKINDEREN

We weten allemaal dat we veel kunnen leren van onze grootouders, maar zij kunnen misschien ook wat leren van ons. De laatste jaren veranderen de technologische mogelijkheden enorm snel, in het bijzonder die van het internet.

Voor de opdracht Nederlands in verband met het geven van een instructie kwamen de leerkrachten met een origineel idee. We moesten een website kiezen en aan onze grootouders uitleggen hoe ze die moeten gebruiken. Het idee was compleet nieuw, zowel voor de leerkrachten als voor de leerlingen als natuurlijk ook voor de grootouders. Het was voor de meeste grootouders waarschijnlijk lang geleden dat ze nog eens op de schoolbanken hadden gezeten en nu weten ze eens hoe het er tegenwoordig aan toegaat.

We hebben ons best gedaan om het voor hen zo comfortabel en leerrijk mogelijk te maken. Naast het geven van de instructie kregen we allemaal nog een taak : sommige leerlingen begeleidden de gasten van de parking naar het lokaal, terwijl anderen dan weer zorgden voor koffie en gebak. Nog andere leerlingen namen foto's of zorgden voor een boekje met een overzicht van alle sites of apps. Zowel bekende als minder bekende sites kwamen aan bod, bijv. Snapchat, Instagram, De Lijn, Rome2rio of bol.com.

Het geven van een spreekoefening voor de grootouders is eens iets helemaal anders dan gewoon voor de klas presenteren. Het was zeker een toffe ervaring en wij raden aan dit volgend jaar weer te doen.

Louis Delecluse-Wyffels en Milan Plouy (5B)

NIEUWE OVERSTE: FREDDY STAELENS

Salesiaan Freddy Staelens vervoegde tijdens de grote vakantie de salesiaanse gemeenschap van Kortrijk. Na 9 jaar pastoor in Meetkerke- Houthave – Zuikenkerke – Nieuwmunster keek hij er naar uit om opnieuw bij jongeren te zijn. Hij volgde Fons Ceustermans op die om gezondheidsredenen niet langer de taak als directeur van de Kortrijkse kloostergemeenschap kon behartigen. Ik had met Freddy een gesprek over opgroeien en je weg in het leven zoeken, over ontmoetingen en gebeurtenissen.

Freddy werd 4 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog in Maddensreke in Gullegem geboren. Hij was het zevende kind. Later kwamen er nog een zusje en twee broertjes bij, maar José'tje is na de geboorte gestorven. Het huisje in Maddensreke was te klein en het gezin verhuisde naar een nieuw huis in de Kwadestraat. Georgette en Gerard, zijn ouders, waren een goed team. Ze slaagden erin om hun kroostrijk gezin een goede thuis te geven. Er was warmte en een gevoel van overvloed. Er was veel aandacht voor lekker eten. De Sint verraste de kinderen met klaaskoeken, speelgoed en snoepgoed. Op 6 december werden de kinderen wakker als in een peperkoekenhuisje: de klaaskoeken hingen aan de muur. De kinderen waren flinke deugnieten. Ze kregen elk hun taak binnen het gezin. Zo herinnert Freddy zich dat hij stoofhout moest kappen en de kolenkit moest vullen. Ze leerden verantwoordelijkheid en zorg te dragen voor mekaar. Broer Donald kon goed knutselen. Ze maakten een 'plakwaaier' die ze in open veld de lucht inlieten en een ronddraaiende 'sterre' om te zingen op het feest van Driekoningen.

Te voet trokken de kinderen naar school. Het kleuteronderwijs bij de zusters en juffrouw Simonne. Daar was een hele grote tuin waar de kleutertjes gewapend met een schopje tulpenbollen plantten. Groot was de verwondering toen er uit de bollen prachtige tulpen tevoorschijn kwamen. Nu zou men dat ervaringsgericht onderwijs noemen waarin de eindterm 'verwondering' aangevinkt kan worden. Toen Freddy naar het eerste leerjaar

trok, kon hij al lezen. Hij had de letters van zijn 11 jaar oudere broer Willy geleerd. Ze lazen samen in de 'gazette'. Freddy vertelt dat hij goede meesters had die vertellend lesgaven. Hij luisterde graag en had geen last van de strengheid die toen op de scholen heerste. Hij verzamelde heel wat kennis en was een verstandig kereltje.

Toen Freddy als 11-jarige jongen van het CM-kamp in Heer-sur-Meuse thuis kwam, kreeg hij tot zijn verbazing te horen dat hij 's anderendaags naar het college in Avelgem zou gaan. Hij zou er intern worden en de richting Latijn volgen. Freddy dacht dat hij, net als zijn oudere broers, technisch onderwijs zou volgen. In het jaar 1961 ging trouwens in Gullegem de spiksplinternieuwe afdeling van het VTI van start. Freddy was geïnteresseerd in elektriciteit en hij had het idee om daar iets mee te doen. Maar onderpastoor Bruneel zag andere mogelijkheden en zo kwam het dat Freddy op zondagavond met een klein valiesje op de slaapzaal van het internaat belandde. Het was een schok. Drie weken rolden er dikke tranen over zijn wangen. De geborgenheid van thuis werd vervangen door het internaatleven dat duurde van de zondagavond tot de zaterdagmiddag 15.30u, de busrit naar Avelgem niet inbegrepen! Gelukkig kwam hij in een fijne klasgroep van 25 jongens terecht. Lieven Samain zat ook in zijn klas. Lieven werd leerkracht wiskunde en coördinator van de eerste graad op onze school. Freddy was nu helemaal niet meer bij de primus-

sen van de klas. De overgang van het lager naar het middelbaar kostten hem veel moeite. De lessen wiskunde gingen vlot, maar hij kon niet goed volgen voor Latijn en Frans. Hij hield vol dankzij zijn klasleerkracht Antoon Declercq. De goede man zorgde goed voor zijn pupillen: hij wist de klasgroep samen te houden en iedereen slaagde. Na het moeizame eerste jaar bloeide Freddy stilletjes aan open, net als de tulpenbollen in de tuin van de zusters. Als lid van de KSA maakte hij goede vrienden en op studievlak ging het steeds beter. De bijles Latijnse grammatica en vocabulaire tijdens de grote vakantie hadden hem deugd gedaan. De leraar Latijn was erg streng, maar nu kon Freddy met hard werken de veeleisende leraar het hoofd bieden. Het sterkte zijn zelfvertrouwen en zijn wil om niet op te geven. Hij merkte dat achter de boze blik van de leraar ook heel wat onzekerheid schuil ging. De jongens in die tijd waren net als nu immers geen doetjes: ze lagen steeds op vinkenslag om een grapje uit te halen. Zo schoten ze in de slaapzaal een 'marbel' (knikker) onder de chambretten door. Freddy zelf was geen rebel, maar toch besliste om op een zaterdagmiddag niet na te blijven omdat hij voor één test woordjes niet slaagde. Thuis was er immers een feestje voor zijn broers Mark en Henri die van hun legerdienst afzwaaiden. Toen hij de zondagavond opnieuw de school binnenging, mocht hij de slaapzaal niet binnen. Hij werd naar de directeur Godfried Oost gestuurd. De man luisterde en niemand maakte er verder een probleem van.

Toen Freddy in de derde graad van het middelbaar onderwijs kwam, had hij het gevoel de wereld aan te kunnen. Hij was heel gelukkig. Het studeren ging steeds makkelijker en er was tijd om te genieten. In het weekend was hij bij de kajotters van Gullegem. Tijdens de grote vakanties ging hij als kind spelen op de Warande in Heule en als jonge kerel maakte hij er deel uit van de leidingsploeg. De speelpleinwerking werd door de zusters van Heule en de salesianen van Don Bosco Kortrijk geleid. Zo leerde hij de salesianen kennen en via de kajotters kwam Freddy in contact met de idealen van Jozef Cardijn. Cardijn had een hart voor de arbeidersjeugd en betekende heel veel voor zijn oudere broers en zus. Freddy raakte ook geboeid door het levensverhaal van Don Bosco dat hij via het stripverhaal leerde kennen. Ten huize Compennolle beschikten ze namelijk over een ruime collectie stripverhalen waaronder de strip van Don Bosco en Dominiek Savio. Het gezin Compennolle - dat tien kinderen telde - en het gezin Staelens vierden samen nieuwjaar. Het jonge volkje hield zich tijdens deze familiebijeenkomsten bij regenweer bezig met het lezen en herlezen van strips.

Vervuld van de idealen van Cardijn en Don Bosco koos Freddy na het zesde middelbaar voor het noviciaat. Samen met twaalf andere jonge mannen kwam hij in Bierbeek bij de salesianen terecht. Ook Luc en Erik Compennolle, zijn neven, traden enkele jaren voordien al in het voetspoor van Don Bosco. Freddy voelde zich omringd door gelijkgezinden en beleefde een heerlijke tijd als novice onder de vleugels van novicemeester Jan Wouters, oud-leraar van onze school.

Het studentenleven speelde zich af in de woelige jaren '68 - '78. Tijdens het eerste jaar theologie in het kader van de priesteropleiding kwam Freddy in een grote groep van honderdzestig studenten terecht; in het tweede jaar bleven er daar nog tachtig van over. De Vlaamse beweging eiste in 1966 de splitsing van de tweetalige KULeuven. Het communautair protest van de Vlaamse studenten groeide uit tot een antiklerikaal en antiautoritair protest. Het conflict bleek de start van het

wereldwijde studentenprotest van 1968. Freddy's levenskeuze overleefde de storm en zijn roeping kreeg steeds stevigere wortels. Hij werd proost van de Chiro in Bertem en genoot van zijn studies geschiedenis en theologie. Hij studeerde af en werd in het jaar 1977 tot priester gewijd.

Als priester-salesiaan kreeg hij verschillende opdrachten. In 1978 gaf Freddy Latijn, godsdienst en geschiedenis in Don Bosco Hechtel. Samen met Mark Tips startte hij er de PAG (Pastorale Animatiegroep) met een bloeiende advents- en vastenwerking. Daarna kwam hij op de studentenpeda in Leuven terecht. Samen met o.a. Roger Burggraeve ontfermde hij zich over de studenten. Deze taak combineerde hij met lesgeven aan de verpleegsterschool. Hij doceerde er beroepslichtenleer. Hoewel hij kennis doorgaf, leerde hij zelf ook veel bij. Toen zijn studenten van hun stageplaats terugkwamen, liet hij hen ventileren over hun wedervaren in de ziekenhuizen. Hij nodigde zuster Leontine uit om gastcollege te geven. Zuster Leontine was de pionier van de palliatieve zorg in België. Na een periode van 10 jaar werd Freddy even socius (gezel) van de novicen en trok in 1988 naar Haacht om er opnieuw les te geven. Van deze periode herinnert Freddy zich de fijne retraites in het kasteel van Farnières. "Na een stevige avondwandeling en een trapnist rolden de jongens vlot hun bedden in!", vertelde Freddy geamuseerd. Tijdens de grote vakantie organiseerde hij met enkele leerlingen en leraars bouwkampen naar Roemenië en tijdens de paasvakantie reisde hij met geïnteresseerden naar Turijn. Zijn werk daar was heel salesiaans: lesgeven en de wereld van jongeren verruimen met levenservaring en verdieping. Ook in Don Bosco Halle had hij zeven jaren een fijne tijd.

In 2001 werd hij aangesproken door een aanbod om naar Congo te trekken. Na een rondvraag bij missionarissen bleek het aanbod geen eenvoudige opdracht. Hij was dan ook de enige die reageerde. Luc Compennolle waarschuwde hem, maar zei: 'Kom toch maar af, dan zijn we toch met ne man meer!' De taak bleek inderdaad een grote uitdaging: hij werd econoom en moest orde op

zaken stellen. Hij kon rekenen op goede raadgevers en een fijne gemeenschap van medebroeders. Het was een intense periode van drie jaar waar Freddy met een warm hart op terugkijkt. Hij had de smaak van rekenen en tellen te pakken en werd daarna econoom van de missieprocuur in Boortmeerbeek.

In 2007 bleek de tijd rijp voor iets helemaal anders: in Meetkerke waren ze op zoek naar een pastoor. Freddy had tot nu toe steeds op de vragen van zijn oversten ingegaan, maar was nu zelf vragende partij om pastoor te

mogen worden. Freddy voelde zich snel thuis en vond het heerlijk om opnieuw West-Vlaams te babbelen. Na drie jaar stierf zijn medepastoor en Freddy kreeg verantwoordelijk over vier parochies. Hij moest door oververmoeidheid even een paar maanden rusten waarna hij de draad opnieuw oppikte. Er werd veel vergaderd, maar het glaasje wijn en de dorpsverhalen na de vergaderingen maakten het leven aangenaam. Als geestelijke begeleider trok hij ook geregeld op bedevaart. Hij deed ook dit parochiaal werk 9 jaar met hart en ziel, maar op doktersadvies moest Freddy op zoek naar een rustigere opdracht.

Freddy zou opnieuw naar Boortmeerbeek trekken om er te werken aan een geschiedenisboek over Don Bosco. En toen kwam er toch nog een vraag. Freddy moest er niet lang over nadenken: hij kwam graag naar Kortrijk! Hij vindt het fijn opnieuw bij jongeren te zijn. Hij omschrijft onze school als een hartelijke plek waar je welkom bent en je thuis mag voelen. Hij merkt enthousiasme en gedrevenheid in het lerarenkorps, de oud-leerlingenbond, de ouderraad, de PAG ... en bij de leerlingen. Er wordt samen geleefd, gespeeld en geleerd ... zoals Don Bosco zijn scholen bedoeld heeft.

Na het gesprek viel het mij op dat er geen grens is tussen jeugd en volwassenheid. Doorheen je leven word je gevormd als een kruik op de draaischijf van de dagen. De hand van het leven boetseert je levenskruik, anders dan je zelf had verwacht. Wanneer je zo af en toe je levenskruik van op een afstand bekijkt, dan merk je dat ze gevormd is, maar nooit helemaal af. Er is altijd een zekere ongedurigheid, een enthousiast verlangen naar geluk en hoop op een betere toekomst. Deze gedachte past helemaal in de adventstijd: we worden erop gewezen waakzaam te zijn, vol te houden en steeds uit te kijken naar de komst van nieuw leven. We worden telkens uitgedaagd om van de kansen die we krijgen iets schoons van te maken.

Volop op bezoek bij oud-leerling Ludwig Van Wonerghem

Volop is de vriendenkring van de oud-leerkrachten van Don Bosco. Een drietal keer per jaar komen zij op initiatief van Lieven Samain samen. Volop bracht eind oktober een bezoek in Kuurne bij het bedrijf Stroomop van oud-leerling Ludwig Van Wonerghem (afstudeerjaar 1981).

Debuutoman 'Pest' van Joost

Devriesere

Knack Focus-journalist en oud-leerling Joost Devriesere (jaar 1990) brengt zijn eerste roman, Pest, uit. : 'Als je ziet hoe uitgeput onze planeet aan het raken is, zou een grote afrekening zoals in Pest inderdaad wel op haar plaats zijn.'

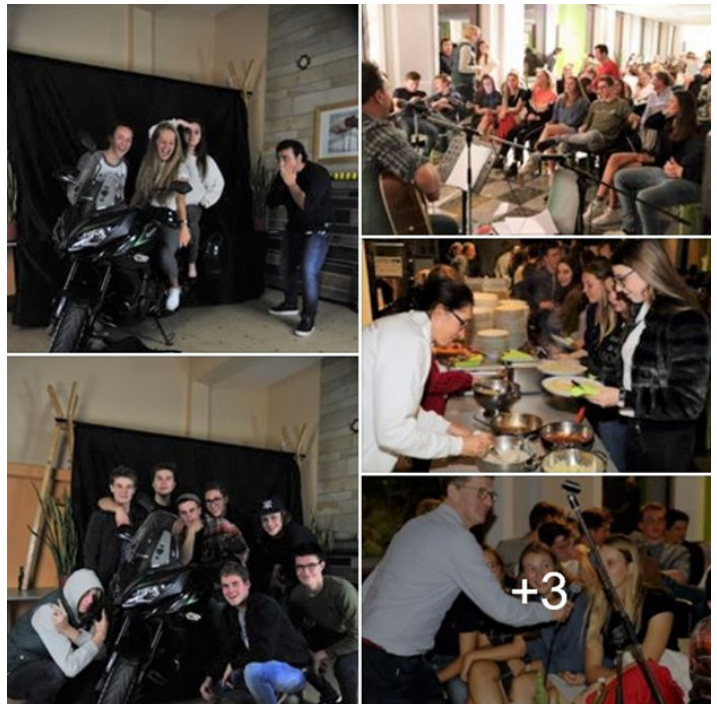
We zullen Caroline, Philippe en Remi missen

Koen Fransen : "Volgend schooljaar zal onze school het moeten stellen met nog maar eens drie monumenten minder in het lerarenkorps. Wie heeft er geen les gehad van Philippe Buyck, Remi Clarysse of Caroline Vanhaverbeke?"

We zullen hen ongelofelijk missen... Maar ze hebben hun rust welverdiend, alhoewel rust zit er bij geen van hen echt in als we hun plannen allemaal horen! Het ga jullie goed!"

Oud-leerlingen Night-Out

Op onze Pasta-avond voor onze jong afgestudeerde oud-leerlingen van 14 oktober verwelkomden we meer dan 130 oud-leerlingen. Het werd een schitterende editie met dank aan leerkrachten Matthijs, Bram en Renaat voor hun meezing-optreden en van Jan en Tara voor hun moto-fotohoek. Meer foto's op onze website <http://www.olbdbk.be/pages/fotos.php>

Droevig bericht : François Berland

Philippe Dekyvere, die in de Verenigde Staten woont, plaatste deze foto om het overlijden van zijn DBK-jaargenoot François Berland te melden: "Just received this Via Facebook. Francois Berland was in the class of 1982 (6WEB) : So sad to hear ... Studied at DBK, then PTI, later worked as engineer for Electrabel. He was also the "house" photographer at "De Kreun" and a good SchoolFriend."

We leven mee met de familie

Uitnodiging

De directie, leerkrachten en de ouderraad van het Don Boscocollege Kortrijk nodigen u vriendelijk uit op hun 36ste mosselfeest.

*op vrijdag 19 en zaterdag 20 januari 2018 om 19 uur
en op zondag 21 januari 2018 om 12 uur*

menu:

mosselen naar believen + frietjes of brood + dessert €20,00

halve kip + frietjes + dessert €14,00

kindermenu (tot 12 jaar):

mosselen of vol-au-vent + frietjes + dessert €8,00

Inschrijven tot en met 14 januari 2018

of tot zolang er plaatsen beschikbaar zijn.

Enkel via mosselfeest.donboscokortrijk.be

of telefonisch op 056/ 26 50 54

(vanaf 8 januari 2018 elke voormiddag van 8.30 uur tot 11.30 uur)

Na de online inschrijving ontvang je een bevestigingsmail met alle gegevens voor een correcte betaling

(controleer ook even je SPAM-map)

Let wel ! De inschrijving is enkel geldig bij een betaling vóór 17 januari 2018.

Na deze datum worden de niet-betaalde plaatsen terug vrijgegeven voor eventuele reserveplaatsen.

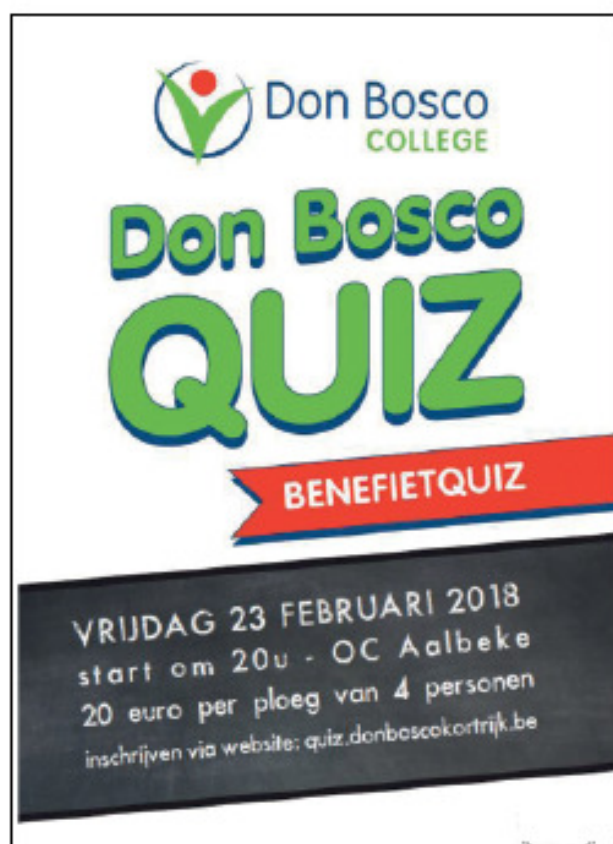

Toneel derde graad

MISDAAD & STRAF

vrijdag 2 februari
20.00 uur
OC Aalbeke

Regie: Lieven Muylle -
Matthijs Roets - Bram Van Beneden

Don Bosco QUIZ

vrijdag 23 februari
20.00 uur
OC Aalbeke

MAJD KHALIFEH

vrt-journalist

woensdag 31 januari

20.00 uur

**ONTMOETINGSCENTRUM
Hellestraat 6 - MARKE**

INKOM:

- 5€ MET GRATIS CONSUMPTIE
- GRATIS VOOR WIE JONGER IS DAN 26
- KAARTEN TE VERKRIJGEN IN OC MARKE OF AAN DE INKOM
- RESERVATIES: OUDERRAAD@DONBOSCOKORTRIJK.BE OF OC MARKE -TEL: 056 24 08 20 -OC.MARKE@KORTRIJK.BE

HERBOREN

HIER KOMT EEN NIEUWE BELG

**Het verhaal van 'succesvluchteling' Majd Khalifeh.
Is hij het bewijs dat het wel kan?
Of is het toch niet zo eenvoudig?**

ORG. OUDERRAAD DON BOSCO EN
OUD-LEERLINGENBOND DON BOSCO

Don Bosco
COLLEGE KORTRIJK

MET MEDEWERKING VAN:

DAVIDSFONDS
Marke

11.11.11
Wereldwerkgroep
Marke

**Noord
Zuid** Raad
Kortrijk

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaar 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

DE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLBDBK.BE

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

Nieuws

Foto's

Agenda

Contact

Leden

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#)

Mossel-feest 2018 op 19, 20 en 21 januari 2018

Het jaarlijkse mossel-feest gaat dit jaar door In het weekend van 19, 20 en 21 januari. Inschrijven via mossel-feest.donboscokortrijk.be
Bij het mossel-feest is iedereen welkom. Bovendien bieden we op vrijdagavond voor de afgestudeerde jaren 1983, 1988, 1993, 1998, 2003 en 2008 een voorafgaande receptie aan.

Bericht geplaatst op di 19 december 2017 om 21:21
[Meer lezen](#)

vrijdag 22 december 2017

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Links

[1. DBK](#)

Schakel 23 van oktober 2017

Op de koffie met Joost Devriesere; Jubileum DAAV-projecten India; Stem in DBK; Facebook-flitsen

Bericht geplaatst op za 02 december 2017 om 18:17
[Meer lezen](#)

Secure Site

[@olbdbk volgen](#)